

RESOCIALIZACE PROSTITUTEK

1. JAK PROSTITUTKY VNÍMAJÍ SAMY SEBE

- podle zkušeností z terénu Spolku pro ochranu žen prostituce souvisí se zvládáním náročných životních situací (například ztráta práce, neplacení výživného ze strany otce dítěte, zadlužení, opuštění dětského domova)
- žena se snaží vyřešit krizovou situaci, např. nedostatek financí pro sebe a rodinu, ztrátu práce nebo hrozbu bezdomovectví
- řešení může být aktivní (člověk si přizpůsobí situaci vlastním potřebám) – tak vnímá situaci prostitutka (vyřešila náročnou životní situaci „úspěšně“ prostitucí)
- společnost vnímá řešení náročné životní situace prostitucí jako pasivní řešení (přizpůsobení situaci, rezignaci na jiný způsob řešení)
- žena se dostává ze zjevné krize (například nedostatek peněz na jídlo) do krize latentní, kterou si aspoň zpočátku neuvědomuje (prostituce)
- tím vzniká stigmatizace prostitutky společností (žena ze svého pohledu vyřešila aktivně náročnou životní situaci vstupem do prostituce, na druhé straně společnost to odsuzuje, v případě prozrazení se na ni okolí dívá „přes prsty“, dává jí najevo, že je „špína“)
- může vznikat konflikt mezi pracovníkem Spolku pro ochranu žen, pokud by dal najevo názor, že její způsob řešení náročné životní situace je špatný, že si za to může sama, protože měla i jiné možnosti řešení
- schopnost ženy hledat jiné způsoby řešení závisí na zázemí v rodině, vzorech v rodině, temperamentu, dostatku informací o jiných řešeních nebo dalších okolnostech, například chce získat práci z nějakého důvodu hned a neprocházet výběrovým řízením (nejčastější důvod je, že nemá úspory a zároveň pečuje o děti, nebo je ohrožena bezdomovectvím, když nebude schopna zaplatit nájem v termínu)

2. NEJČASTĚJŠÍ DŮVODY, PROČ SI ŽENA ZVOLÍ PRÁCI V PROSTITUCI NAMÍSTO JINÉHO ŘEŠENÍ NÁROČNÉ ŽIVOTNÍ SITUACE (VYCHÁZÍME Z TOHO, ŽE JDE O DOBROVOLNOU PROSTITUCI, NE NUCENOU)

- vzory v rodině nebo v blízkém okolí (prostitute se může „dědit“ z matky na dceru, napodobováním zkušeností s prostitucí u sourozenců, dalších příbuzných, přátel) – je to pro ně jeden ze způsobů, jak je možné řešit problémy
- na základě poznatků z vývojové psychologie může být vyšší riziko vstupu do prostituce u ženy, která má zkušenost s nezdravým vztahem k sexualitě v rodině, sexuálním zneužíváním, brzkým zahájením sexuální aktivity a neúspěšnými partnerskými vztahy před vstupem do prostituce
- když nemá žena úspory, rozhoduje fakt, že práci v prostituci získá rychle a bude mít vyšší příjmy než mimo prostituci (například do zítřka vydělá na nájem a vyhne se hrozbě bezdomovectví), případně se vyhne výběrovému řízení, které trvá delší dobu a je stresující, zejména pokud má žena nízké sebevědomí, nevěří si, má negativní zkušenosti z předchozího zaměstnání
- žena, která má formální vzdělání, nechce přijmout pracovní místo pod svou úroveň (například vysokoškolsky vzdělané ženy se nechtějí ucházet o práci ve fabrice), tenčí se jí úspory a následnou finanční krizi řeší vstupem do prostituce (paradox je, že prostituce se může jevit jako přijatelná)
- i u vyučené ženy nebo ženy se základním vzděláním může hrát roli nechuť k fyzické práci a nechuť k práci na směny (chce snadný výdělek)
- práce v prostituci se dá lépe spojit s péčí o děti než většina jiných zaměstnání (v prostituci jsou zpočátku větší výdělky, více možností domluvit si individuálně pracovní dobu, někdy je „pasák“ také matka samoživitelka, vstoupila do prostituce ze stejného důvodu a často má více pochopení než běžný zaměstnavatel, zároveň umí ženu přesvědčit, že prostituce je řešením její situace)
- nedostatek informací o jiných možnostech řešení (souvisí s inteligencí, životními práce v prostituci časem přestane vyhovovat, se cítí méněcenná, má zkušenost s násilím ze strany klientů, pasáků nebo spolupracovníků, nezvládá psychicky sex za peníze, stárne a má méně klientů, v prostituci zůstává hlavně proto, aby uživila děti a sebe, splácela dluhy a vyhnula se bezdomovectví, často hledá únik – alkohol, drogy, chce skončit s prostitucí, ale nevidí cestu ven) – **většina potenciálních klientek jsou**

nespokojené prostitutky, nebo prostitutky, které oslovíme z jiného důvodu a tím jim ukážeme jiné možnosti řešení jejich životní situace

3. FÁZE VLIVU PROSTITUCE NA PSYCHIKU ŽENY

1. zvládla krizi (má práci, peníze na jídlo, bydlení, na splacení dluhu, zajistí základní potřeby svým dětem)

2. práce v prostituci jí vyhovuje (když žena extrémně psychicky nezvládá práci v prostituci, skončí s ní většinou během prvního týdne a hledá jiné řešení, těm spokojeným se výrazně zvyšuje příjem, životní standard a zvyšuje se i jejich sebevědomí, u většiny žen se odpor k prostituci zlomí, jakmile poprvé dostanou peníze „na ruku a prakticky za nic“, navíc když díky tomu rychle vyřeší aktuální finanční problémy)

3. zhruba po pěti letech od vstupu do prostituce (u některé ženy dříve nebo o něco později) převládá u části žen spokojenost, část propadá beznaději (žena, které práce v prostituci časem přestane vyhovovat, se cítí méněcenná, má zkušenost s násilím ze strany klientů, pasáků nebo spolupracovnic, nezvládá psychicky sex za peníze, stárne a má méně klientů, v prostituci zůstává hlavně proto, aby uživila děti a sebe, splácela dluhy a vyhnula se bezdomovectví, často hledá únik – alkohol, drogy, chce skončit s prostitucí, ale nevidí cestu ven) – **většina potenciálních klientek jsou nespokojené prostitutky, nebo prostitutky, které oslovíme z jiného důvodu a tím jim ukážeme jiné možnosti řešení jejich životní situace**

4. SEBEPOJETÍ ŽENY, KTERÁ SE „POZITIVNĚ VYROVNALA“ S PRACÍ V PROSTITUCI

- potlačuje nepříjemné myšlenky
- v případě, že se potýkala dříve s chudobou, „si užívá“ (stravuje se v restauracích, nakupuje více oblečení a kosmetiky, než spotřebuje)
- málokdy je schopná ušetřit, zvykne si, že „zítra zase vydělá“
- může zkoušet drogy (ze zvědavosti, chce se zavděčit „kamarádkám“, nabídnou jí klienti, případně pasák, aby vypěstoval u ženy závislost a udržel ji v prostituci)

- vnímá práci v prostituci tak, že klient s ní nemá sex, protože si ji zaplatil, ale tak, že ho dokázala svést, „dostat do postele“, zvyšuje se jí sebevědomí, má pocit, že „dostane do postele třeba deset chlapů za den“
- může se chovat „nepřiměřeně přátelsky“ k mužům i po pracovní době, flirtuje „ze zvyku“, aniž by o tom přemýšlela
- nevnímá situaci tak, že klient si ji zaplatil a chce od ní službu, ale tak, že je žádoucí a klient se věnuje jenom jí, dokázala ho „utáhnout“ (z toho důvodu chce být i mimo pracovní dobu středem pozornosti mužů, být obletovaná, opečovávána, žárlí, když se v běžném prostředí muži nevěnují pouze jí)
- jedná se o reakci na stres, potlačení skutečnosti a nepříjemných myšlenek (tento způsob reakce je častější u mladších žen, s méně životními zkušenostmi, s nižším sebevědomím)
- žena s nižším sebevědomím vnímá prostituci jako vzestup, najednou se o ni muži zajímají, „dostane do postele třeba deset za den“, je obletovaná, má peníze
- **může se to projevit i u matek samoživitelek, ale u těch převládá nad spokojeností snaha zajistit svým dětem základní životní potřeby** (větší motivace pro ně je vyřešení krize, zodpovědnost za děti, láska k nim, matkám samoživitelkám psychicky pomáhá to, že musí řešit běžnou péči o děti – nakupování, přípravu jídla, domácí úkoly, vyzvedávání dětí ze školy a ze školky, zajištění hlídání, plánování volnočasových aktivit atd. – důsledkem toho bývají škody na psychice matek samoživitelek menší, ale ne vždy, nemusí to být pravidlo – například i matky samoživitelky se mohou chovat vyzývavě mimo pracovní dobu, mohou být promiskuitní)
- i žena pozitivně vyrovnaná s prostitucí se často uzavírá do sebe (je jednodušší nemít hodně přátel, nemít stálého partnera, má strach z prozrazení)
- **většina prostitutek svou profesi tají před rodinou a okolím** (výjimka jsou sociálně slabé rodiny, kde se profese dědí z matky na dceru, nebo je rodina tak finančně „na dně“, že akceptuje i výdělek matky nebo dcery prostitucí) – **v rodinách většiny prostitutek není prostituce normou**

5. SEBEPOJETÍ ŽENY, KTERÁ JE NESPOKOJENÁ S PRACÍ V PROSTITUCI

- bere práci v prostituci jako svoje selhání, ale nevidí cestu ven, často nemá nikoho, kdo by ji podpořil při hledání práce mimo prostituci – **většina potenciálních klientek Spolku pro ochranu žen jsou nespokojené prostitutky**
- může hledat únik v alkoholu a v drogách
- může cítit odpor k sexu obecně
- pokud je zároveň matka samoživitelka, zůstává přesto v prostituci, aby zajistila základní potřeby svým dětem
- často má otevřeně negativní vztah ke klientům, chová se k nim odtažitě až nepřátelsky
- to může vyvolat kritiku ze strany pasáků nebo spolupracovnic a psychický stav ženy se zhoršuje
- některé prostitutky považují odtažitý vztah ke klientům za projev profesionality, pasák je k tomu vede, je to zavedená praxe a „filozofie podniku“, týká se to i žen, které se s prostitucí vyrovnaly pozitivně
- je otázka, kdy je negativní vztah ke klientům u prostitutky známkou nespokojenosti a kdy jde o „filozofii podniku“
- na menších privátech a u ženy, která pracuje tzv. „sama na sebe“, může odtažitý vztah ke klientům znamenat spíše její špatný psychický stav
- důvodem je, že na menších privátech, tj. na privátech, které „živí“ stálí klienti, je větší tlak na to, aby se žena chovala ke klientům kamarádsky
- žena, která pracuje „sama na sebe“, se chová ke klientům častěji přátelsky než odtažitě, protože je sama zodpovědná za to, kolik si vydělá, a zároveň u ní odpadá stres (necítí tlak ze strany pasáka na dodržování času a neovlivňují ji konflikty mezi spolupracovnicemi)
- u ženy, která pracuje na větším privátu nebo v klubu, je těžší rozeznat, jestli je její odtažitost vůči klientům známkou nespokojenosti s prací v prostituci, nebo jde o „filozofii podniku“

6. PROSTITUCE A NEZAMĚSTNANOST

- nedobrovolná nezaměstnanost je trauma
- zaměstnání je v současné společnosti zdrojem identity člověka
- ztrátou práce ztrácí člověk důstojnost, má pocit životního selhání, ztrácí sebedůvěru a sebeúctu
- když člověk vnímá nezaměstnanost jako důsledek vnějších vlivů, zvládá situaci lépe
- když vnímá nezaměstnanost jako důsledek vlastní neschopnosti a nedostatečnosti, tak ztrácí sebeúctu a propadá beznaději
- dlouhodobá nezaměstnanost způsobuje beznaděj, obavy z neúspěchu, pesimismus, frustraci, ztrátu sebeúcty, obavy z nedostatku financí
- dlouhodobá nezaměstnanost je spíše psychologický problém než ekonomický
- v praxi většina prostitutek pochází z rizikových skupin nezaměstnaných – tj. mladí lidé do třiceti let, starší ženy, matky samoživitelky, Romky, lidé bez kvalifikace a zdravotně postižené ženy
- přibývá žen starších 50 let, které vstupují do prostituce z důvodu dlouhodobé nezaměstnanosti
- přibývá zdravotně postižených prostitutek, které pobírají invalidní důchod a žijí na hranici chudoby (jedná se o ženy, jejichž zdravotní stav umožňuje práci v prostituci, může jít i o ženy s psychiatrickou diagnózou a prostituce ještě zhoršuje jejich psychický stav)

7. PROSTITUCE JAKO NÁROČNÁ ŽIVOTNÍ SITUACE A JAKO ZDROJ STRESU

- vstup do prostituce a jeho okolnosti je náročná životní situace
- dotýká se i oblasti rodiny, manželství, rodičovství, bydlení, zdraví, sebepojetí, přátel, vztahu ke společnosti, mezilidských vztahů, práce, střetu se zákonem atd.
- dotýká se tedy žen samotných, ale i jejich blízkých a známých
- jde o celospolečenský problém

- schopnost žen zvládat náročné životní situace ovlivňuje i intenzita sociální opory, kterou pocítují (sociální síť umožňuje člověku lépe zvládat krizi)
- sociální opora může mít podobu projevů lásky a empatie, služby nebo věcné pomoci, podání informací nutných k řešení problému nebo podobu systematického posilování sebevědomí
- vnímání sociální opory je ovlivněné osobností člověka
- extroverti vnímají sociální oporu více a může být ve skutečnosti menší, než jak ji vnímá
- introverti vnímají sociální oporu méně intenzivně, než odpovídá množství jejich sociálních kontaktů
- schopnost zvládat náročné životní situace ovlivňují kromě sociální opory i osobní vlastnosti člověka, jeho vzdělání, schopnosti, znalosti, dovednosti a zkušenosti, zvyky, pud sebezáchovy, genetická výbava, pohlaví, věk a aktuální zdravotní stav
- důsledkem neúspěšných pokusů vyřešit náročnou životní situaci je tzv. **naučená bezmocnost** (pocit, že nemají na danou situaci vliv)
- to vyvolává depresi, beznaději, apatii a snížení výkonu
- **ze svého pohledu řeší žena náročnou životní situaci** (ztrátu práce, problémy s neplacením výživného ze strany otce dítěte, zadlužení apod.) **aktivně zaměřením na řešení problému** - když selžou jiná řešení, jako je pokus o dohodu s otcem dítěte, vymáhání výživného nebo hledání zaměstnání, vstupuje do prostituce
- **z pohledu společnosti se jedná o pasivitu, únik, společensky nepřijatelné řešení náročné životní situace**
- jakmile žena vyřeší náročnou životní situaci vstupem do prostituce, následuje úleva, pocit, že vyřešila problém
- většina žen, u kterých byla spouštěčem náročná životní situace, vstoupí do prostituce s přesvědčením, že se jedná o krátkodobý způsob obživy nebo brigádu, a snaží se získat jiné zaměstnání (když se jim to nedaří, klesá jim sebevědomí, propadají beznaději a zůstávají v prostituci)

- typická reakce těchto žen je únik (drogy, alkohol, orientace na výdělek – nakupování) a projevují se u nich obranné mechanismy zvládání stresu
- postupem času si většina žen uvědomuje, že vyřešily jednu náročnou životní situaci, ale dostaly se do jiné – prostituce (s přibývajícím věkem, rostoucí konkurencí, uvědomí si, že nemají „odpracované roky do důchodu“, obávají se reakce rodiny, kdyby se prozradila jejich profese atd.)
- **důležité je respektovat, že žena považovala vstup do prostituce za řešení jiné náročné životní situace, neodsuzovat ji, nedávat najevo, že měla i jiné možnosti řešení, a nabídnout pomoc při odchodu z prostituce** (když ji odsoudíme, můžeme se u ní setkat s odmítnutím nebo otevřenou agresí)

8. OBRANNÉ MECHANISMY ZVLÁDÁNÍ STRESU U ŽEN PRACUJÍCÍCH V PROSTITUCI

- účelem obranných strategií je snižování úzkosti, posílení sebevědomí a kladné sebehodnocení
- vztahují se na řešení zdánlivě neřešitelných situací
- mění realitu tak, aby bylo možné se s ní vyrovnat
- u žen v prostituci se projevuje nejčastěji vytěsnění nebo potlačení, racionalizace a popření

Vytěsnění, potlačení

- vědomé vytěsnění (zapomenutí) toho, co je jim nepříjemné, můžeme u žen v prostituci těžko rozeznat od nevědomého potlačení
- ženy si často pamatují pouze příjemné zážitky s klienty a ty mají spojené s konkrétním člověkem
- nepříjemné zážitky buď zapomenou, nebo si je pamatují, ale nemají je spojené s konkrétním člověkem (je otázka, jestli jde o vědomé zapomenutí, nebo nevědomé potlačení)

- typické je, že si ženy při větším množství klientů už večer nepamatují, jak vypadal první klient toho dne, nebo v jakém pořadí přišli (to můžeme jednoduše vysvětlit tím, že jím klienti „splývají“, ale může jít i o obranný mechanismus, aby se vyrovnala se sexem s více muži za peníze)

Racionalizace

- rozumově si zdůvodňují vstup do prostituce (neodpovídá to skutečnosti)
- pomáhá jim to zmírnit zklamání, když je jim nedaří najít jiné řešení náročné životní situace, než je prostituce
- snaží se rozumově si zdůvodnit, proč zůstávají v prostituci, například že si jenom vydělají určitou částku a pak odejdou z prostituce
- z pohledu zvenčí se může jevit jako racionalizace, když ženy tvrdí, že neměly jinou možnost než prostituci
- většina žen ze svého pohledu vstupuje do prostituce až potom, co vyčerpají jiné možnosti (to, jak jsou úspěšné při hledání jiného řešení svých problémů, závisí mimo jiné na rodinném zázemí, inteligenci, vzdělání, životních zkušenostech a dalších faktorech)

Popření

- nepřipouští si některé skutečnosti
- pozměňují si realitu, aby byla přijatelná
- ženy, které špatně psychicky snášejí sex za peníze, mohou hledat únik v drogách, v alkoholu nebo i v nakupování a utrácení vydělaných peněz
- popření reality jako obranný mechanismus je viditelný u žen, které se vyrovnaly s prostitucí pozitivně
- ty se snaží přesvědčit samy sebe, že nejde o klienty, ale kamarády, že si je klienti neobjednávají jako prostitutky, ale že ony dokážou „dostat do postele každého“, že stoupily u mužů v ceně

- nechtějí si připustit, že jde o ponižující práci, a utvrzují se v tom, že jsou žádané a že „dostanou do postele několik chlapů za den“
- ze všech obranných mechanismů je popření u prostitutek nejsilnější
- při resocializaci těchto žen je nejtěžší jim pomoci překonat popření reality a přesvědčit je, že nejsou u mužů „v kurzu“, ale že trpí jejich důstojnost a že by měly ve svém životě něco změnit

9. ZMĚNY V ŽIVOTNÍM STYLU ŽENY PO NÁVRATU NA LEGÁLNÍ TRH PRÁCE

Žena, která odejde z prostituce, vrátí se zpět na legální trh práce a získá zaměstnání mimo prostituci, se musí vyrovnat s několika velkými změnami:

- **hospodaření s penězi** (musí si zvyknout na to, že má předem danou pevnou měsíční mzdu, počítat výdaje, sledovat, kolik utratí za nájem, za jídlo za dopravu a kolik jí zbyde na další výdaje, musí si zvyknout na to, že když překročí rozpočet, budou jí peníze chybět – většina žen v prostituci přemýšlí ze dne na den, tj. jeden den utrácí a další den znovu vydělá a vyrovná rozpočet) – jedna z nejtěžších věcí po odchodu z prostituce je naučit se „vyjít“ s pevnou měsíční mzdou bez přivýdělku v prostituci – měla by si zvyknout psát veškeré výdaje a uvědomit si, kolik může měsíčně utratit, zvyknout si například schovávat účtenky, používat MHD místo taxíků, spočítat si, kolik může měsíčně utratit za oblečení a kosmetiku atd.
- **změna denního režimu** (musí se přizpůsobit rychlejšímu pracovnímu tempu, v práci mimo prostituci bývá větší tlak na výkon než v práci v prostituci, výjimečné jsou případy, kdy se žena věnuje dobrovolnické práci například v charitě a po zbytek dne si vydělává prostitucí – v takovém případě žena pociťuje spíše zklidnění, protože může „mít jen jednu práci“, za kterou zároveň pobírá mzdu) – většině žen se po odchodu z prostituce zrychlí pracovní tempo a potřebují čas, aby se s tím vyrovnaly – to by měl zaměstnavatel chápat, měl by zrychlovat pracovní tempo postupně, ale trvat na dodržování pravidel, například pracovní doby a včasných příchodů do zaměstnání

- **sebeúcta** (především pro ženu, která se vyrovnala s prostitucí pozitivně, je obtížné změnit pohled samy na sebe, přijmout, že při práci mimo prostituci musí dodržovat jiné zásady slušného chování, například nechovat se otevřeně vyzývavě ke kolegům a chovat se „jako dáma“, hlavním důvodem je, že pro tuto ženu je jedna z nejtěžších věcí vážit si sama sebe – příčinou případného nevhodného chování není u těchto žen „zlý úmysl“, ale nedostatek sebeúcty) – můžeme jim vrátit sebeúctu tak, že se k nim nechováme „jako k prostitute“, nedáváme najevo, co případně víme o jejich minulosti, dodržujeme zásady slušného chování, často chválíme za odvedenou práci

Řadu změn vnímá žena po návratu na legální trh práce jednoznačně pozitivně (tyto změny bychom měli zdůrazňovat, když chceme přesvědčit ženu k odchodu z prostituce):

- **pevná měsíční mzda** (nemusí mít obavy, jestli vydělá dost peněz na svoje výdaje, má jistotu pevné měsíční mzdy každý měsíc, starším ženám se po odchodu z prostituce může výrazně zvýšit příjem)
- **odpadá strach z prozrazení** (nemusí si vymýšlet legendy pro rodinu a přátele, kde pracuje)
- **více času na přátele a koníčky** (to souvisí se změnou denního režimu, kdy kromě práce na směny má žena více času pro sebe odpoledne a večer, takže se může věnovat přátelům a koníčkům)
- **více spánku** (kromě práce na směny znamená pro ženu odchod z prostituce pravidelný, delší a kvalitnější spánek – při práci v prostituci je spánek nepravidelný, často nekvalitní, někdy ženy přes den dospávají „noční směnu“ a kvůli tomu mají nepravidelný denní režim)
- **odpadá stres z menstruace** (při práci mimo prostituci nemá menstruace vliv na její měsíční výdělek, odpadá stres z používání „houbiček“ – bariér proti menstruační krvi, strach z toho, že si klient všimne menstruace, odpadají možné zdravotní problémy ze zapomenutých „houbiček“ – ty mohou způsobit otravu krve)

10. RESOCIALIZACE PROSTITUTEK

Motivace prostitutek

Při motivaci prostitutek k návratu na legální trh práce vycházíme ze základních potřeb prostitutek:

- **finance na jídlo a bydlení** – u žen nad 50 let, které mají nižší příjmy, než je průměrná mzda v ČR (motivace tím, že si vydělají mimo prostituci více peněz, když je zařadíme do rekvalifikací)
- **potřeba postarat se o děti nebo o své blízké** – upozornit na to, že prostitute se může dědit z matky na dceru, i když to není záměr, děti se podvědomě učí, že prostitute je jeden ze způsobů, jak je možné řešit problémy, prostitute se může dědit z matky na dceru nebo mezi sourozenci, i když se v rodině přímo nemluví o práci v prostituci (motivace tím, že budeme mluvit se ženami o tom, že se jejich práce může přenést na jejich děti, i když to neplánují, a tím, že chtějí pro své děti lepší život mimo prostituci)
- **sebeúcta** – motivace u starších žen, které jsou v prostituci nespokojené, psychicky je vyčerpává nutnost tajit práci v prostituci, vymýšlet si legendu, kde pracují, pro rodinu i pro případné sexuální partnery mimo prostituci (motivace psychickou podporou – dávat najevo, že jim věříme, že zvládnou změnu profese a práci mimo prostituci)
- **seberealizace** – motivace u žen cca od 35 let a starších, které neuspokojuje, že žijí dvojitý život, chtějí něco dokázat i mimo prostituci (motivace psychickou podporou ze strany Spolku pro ochranu žen, že mají na to dokázat něco i mimo prostituci, nabízet poradenství, jak si vytvořit zpětně minulost pro budoucí zaměstnavatele a jak se „postavit na vlastní nohy“)

Jak pomáhat v resocializaci ženě, která nastoupila do zaměstnání mimo prostituci

Zaměstnavatel by měl:

- trvat na dodržování pravidel, jako je pracovní doba a včasné příchody do práce
- postupovat od jednodušších úkolů ke složitějším, ale nedávat to najevo (pokud by dával najevo, že úkoly zjednodušuje, může se setkat s negativní reakcí ostatních kolegů nebo ženy samotné – u ženy může dojít negativní reakci, od pocitů

méněcennosti a nesouhlasu k otevřené agresi - zadané úkoly pro ni samotnou nejsou jednoduché, i když je tak zaměstnavatel vnímá)

- zrychlovat pracovní tempo pozvolna a nechat ženě čas, aby se aklimatizovala
- dodržovat pravidla slušného chování (nechovat se k ní „jako k prostitutce“)
- pracovat s celým kolektivem (měl by sledovat, jestli nedochází například k sexuálnímu obtěžování této ženy nebo k nevhodnému chování ze strany kolegů)
- vyžadovat slušné chování i od ženy (sledovat, zda se naopak ona nechová nevhodně například k mužským kolegům)
- chválit častěji, než je obvyklé (chválit i za maličkosti, dávat najevo, že žena dělá dobrou práci)
- kritizovat citlivě a mezi čtyřma očima
- dávat ženě najevo, že je pro zaměstnavatele její práce důležitá a že si váží její práce
- dbát na ochranu osobních údajů (pokud vedení ví o prostituční minulosti ženy, neměla by se tato informace dostat k jejím kolegům, řadovým zaměstnancům ani ven z organizace)

K tomu, aby se žena nevracela z legálního trhu práce zpět do prostituce, nejvíce pomáhá:

- často chválit i za maličkosti
- dávat jí najevo, že je pro zaměstnavatele důležitá (není na škodu ani vyvolat dojem, že je pro zaměstnavatele téměř nepostradatelná a že o ni stojí)
- zrychlovat pracovní tempo postupně, ale nedávat to najevo ženě ani ostatním zaměstnancům
- trvat na dodržování základních pravidel, jako je pracovní doba, včasné příchody, kvalitně odvedená práce atd.
- dodržovat zásady slušného chování k ní

ZDROJE

Kopecká, Ilona. 2011. Psychologie: učebnice pro obor sociální činnost. 1. díl. Praha: Grada.

- Kopecká, Ilona. 2012. Psychologie: učebnice pro obor sociální činnost. 2. díl. Praha: Grada.
- Kopecká, Ilona. 2015. Psychologie: učebnice pro obor sociální činnost. 3. díl. Praha: Grada.
- Říčan, Pavel. 2007. Psychologie osobnosti. Praha: Grada.
- Říčan, Pavel. 2006. Cesta životem. Praha: Portál.
- Nakonečný, Milan. 2009. Sociální psychologie. Praha: Academia.
- Výrost, Jozef. 1998. Aplikovaná sociální psychologie. I. Praha: Portál.
- Výrost, Jozef. 2001. Aplikovaná sociální psychologie. II. Praha: Portál.
- Výrost, Jozef. 2001. Aplikovaná sociální psychologie III. Praha: Portál.
- Freud, Anna. 2006. Já a obranné mechanismy. Praha: Portál.
- Kutínová, Zdeňka. 2015. Náročné životní situace a jejich řešení. Praha: Centrum pro studium vysokého školství.
- Sawicki, Silvester. 2008. Osobnost jedince a náročné životní situace. Ústí nad Labem: Univerzita Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem.
- Sedláčková, Daniela. 2009. Rozvoj zdravého sebevědomí žáka. Praha: Grada.
- Hauck, Olivier. 2010. Překonejte komplex méněcennosti. Praha: Portál.
- Kohoutek, Rudolf. 1999. Psychologie práce a řízení. Brno: Akademické nakladatelství.
- Růžička, Jiří. 1992. Motivace pracovního jednání. Vysoká škola ekonomická v Praze.
- Kubias, Sáva. 2007. Základy managementu pro pedagogy. Liberec: Technická univerzita v Liberci.